ПРѢПОРЕЦЪ

ОРГАНЪ НА ДЕМОКРАТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ
ул. „Славейковъ“ № 1
Телефонъ № 556
София, 5 августъ 1924 г. Год. XXVI. Брой 171

ОПАСНОСТЬТА ОТЪ ДЕМАГОГИЯТА

Следъ 9 юни дружбаши и комунисти, зашеметени като петли, не смѣяха да си покажатъ рогата. Но отъ известно време насамъ грешницитѣ отъ „Врабча“ подновиха кампанията си срещу правителството на г. Цанковъ. Следъ лъжата си, че селенитѣ ще бѫдатъ обложени съ по 50 л. на декаръ, тѣ представятъ днешното правителство за градско-буржоазно, като заблуждаватъ, че данъцитѣ на държавата ще се събиратъ само отъ селското население.

Родени и възпитавани само въ демагогия, съ позиви и списания, дружбаши и комунисти подмамватъ наивнитѣ селяни, като ги лъжатъ, че Министерството на финанситѣ ще събира по 20% глоба още сега за закъснѣли данъци и че поземелния данъкъ ще се събира по 6 л. златни на декаръ.

Макаръ и селянина-земледѣлецъ да не вѣрва въ тия примамки, все пакъ се намиратъ наивници да се хващатъ на въдицата на тия чужди агенти. Това налага дългъ на правителство и народни представители да бѫдатъ винаги въ съприкосновение съ народнитѣ маси. Работата на селянитѣ е на привършване. И всѣки избраникъ е длъженъ да даде отчетъ на избирателитѣ си.

Войната донесе много злини на българския народъ, но пъкъ го и научи да контролира своитѣ избраници. Това чувствувамъ отъ личнитѣ си наблюдения по селата.

Правителството на г. Цанковъ доказа на дѣло, че въ България нѣма мѣсто за съсловни борби и че всѣки, който помисли да дели българския народъ на селяни и граждани, ще си строши самъ главата. Имайки предъ себе си законодателната дейность отъ I-та сесия на XXI обикновено Народно събрание и стореното за подобрение цената на зърненитѣ храни, съ открито чело и смело можемъ да се явимъ предъ избирателитѣ си и да имъ обяснимъ, че дадената на 9 юни м. г. декларация отъ министъръ-председателя г. Цанковъ е изпълнена и че новата власть нѣма нищо общо съ старото до преди 9 юни, което донесе нещастието на народа ни.

Прочее, на работа!

Мамятъ се московскитѣ агенти, ако мислятъ, че селянитѣ били недоволни отъ сегашното управление, когато сѫ на лице делата на Демократическия сговоръ. *Колкото и да се разчита на нѣкаква готовность за революция — такава селото не желае.* Юнскитѣ и септемврийскитѣ събития м. г. доказаха това. Идете по селата и ще чуете само възмущения и псувни по адресъ на „петорки“ и „осморки“, образувани отъ еднофронтцитѣ, комплектувани отъ вулгарни убийци, пуснати отъ затворитѣ отъ дружбашитѣ.

Нека не забравяме, че живѣемъ въ смътни времена. Това ни подсеща да бѫдемъ винаги въ контактъ съ широкитѣ народни маси.

М. Марковъ
народенъ представитель отъ
с. Пандаклии (ямболско).

ДЕКЛАРАЦИЯ

на Вѫтрешната македонска революционна организация

Виенския манифесть. Становището на централния комитетъ. Отношенията спрѣмо Съветска Русия и всички други държави

Днесъ въ редакцията се получи една автентична декларация отъ Централния комитетъ на Вѫтрешната македонска революционна организация, която текстуално предаваме:

В. М. Р. О.
„Свобода или смърть“
№ 772
1 августъ 1924 г.
Македония

ДЕКЛАРАЦИЯ

Въ първия брой на излизащия въ Виена в. „La Fédération Balcanique“ е напечатанъ единъ манифестъ, който се приписва на Централния комитетъ на Вѫтрешната македонска революционна организация. Този актъ не е на Централния комитетъ.

Виенския манифестъ партизански

Отъ съдържанието и формата на този манифестъ всѣки може да види, че той е дѣло на екзалтирани комунисти. Остриятъ езикъ противъ правителството на България и апела къмъ всички македонци и българи да поведатъ най-решителна борба противъ него, сѣкашъ то е главната пречка за освобождението на Македония — сѫщо така издаватъ партизанскитѣ чувства на неговитѣ автори.

Характера на македонското движение

Презъ септемврий миналата година Централния комитетъ на В. М. Р. О. въ своя декларация изложи характера на македонското освободително движение.

Въ нея се казва: „Революционната организация обединява всички класи на македонския народъ безъ разлика на народность, религия, полъ и политически убеждения. Четитѣ и легалнитѣ конспиративни групи, чиято мрежа се простира върху цѣла Македония, сѫ рекрутирани между населението безъ разлика на раса. Въ него участвуватъ и мѫжетѣ, и женитѣ, и момитѣ, и децата.

Въ сѫщитѣ чети и конспиративни групи, действуватъ рамо до рамо граждани и селяни, българи, турци, куцовласи, гърци, гъркомани и сърбомани. И най-сетне мрежата на Революционната организация образуватъ и хората съ консервативни идеи и тѣзи съ демократически, социалистически, радикални и дори комунистически убеждения.

Отъ гореказаното излиза, прочее, че Македонската р. организация не е шовинистична, но чисто национална. Нейнитѣ привърженици не сѫ напоени съ умраза, противъ който и да било народъ. Народитѣ не сѫ нейни врагове. Тя се бори противъ потисническитѣ правителства и тѣхнитѣ поддръжници.

Революционната организация декларира високо, че тя е абсолютно чужда на политиката на българското правителство.

Вѫтрешната македонска революционна организация ще продължава да следва една линия на независимо поведение; тя разчита, за успѣха на своята кауза, върху свободолюбивото мнение на цѣлия свѣтъ и върху всички организации и групи, които сѫ написали на своитѣ знамена защитата и правото за свободното самоопредѣление на народитѣ. Нѣщо повече тя разчита на моралната и материална помощь на всички емигранти въ България, Америка, Турция, Русия, Ромѫния и въ другитѣ страни, безъ да се намѣсва въ тѣхното действие. Тя разчита най-сетне върху съдействието на всички народности, живущи въ държавитѣ, които сѫ си подѣлили Македония, и които се борятъ за своята национална и политическа свобода.

При все това Вѫтрешната р. организация разчита, преди всичко на собственитѣ си сили. Тя заявява категорично, че не ще сложи орѫжието преди да е достигнала своята цель — пълното освобождение и единството на македонскитѣ населения, учредяването на свободна и независима Македония.“

Отношенията съ държавитѣ

Отъ 6 септемврий м. г., когато е издадена въпросната декларация на Централния комитетъ подъ № 531, до сега не сѫ станали промѣни отъ естество, щото Революционната организация да измѣни на този свой характеръ. Ала по поводъ слуховетѣ, че В. М. Р. О. въ международната си политика се опредѣлила на страната на Съветска Русия и третия интернационалъ и едва ли не е станала тѣхно орѫжие, за да се бори за селско-работнически правителства въ България, Югославия или Гърция — Централниятъ комитетъ въ допълнение на по-ранишната си декларация заявява:

Вѫтрешната македонска революционна организация не може да служи на никоя държава и на никоя партия, въ която и да е държава. Тя разчита на помощьта и съдействието на всички държави и на партиитѣ въ разнитѣ държави въ борбата й противъ угнетителитѣ на Македония и противъ врагoветѣ на македонската свобода. За тази цель тя влиза въ връзки съ всички голѣми и малки политически фактори въ свѣта. Безъ съмнение, Централния комитетъ не си прави илюзията, че ще може нѣкога да спечели всички сили за справедливата македонска кауза, но той се стреми по възможность да направи повече доброжелателитѣ на изнемогващото въ неравна борба македонско население. Всѣка помощь, отъ гдето и да нахожда тя, се приема, ала при непремѣнното условие Вѫтрешната организация да запази пълната си самостоятелность и свобода въ своитѣ действия.

За какво се бори организацията

Трѣбва много слабо да сѫ познати състава на В. М. Р. О., нейнитѣ традиции, нейнитѣ цели и нейнитѣ методи, за да може да си помисли нѣкой, че тя може да служи на една партия или на една класа. В. М. Р. О. е по сѫщество организация национална. Тя се бори за лични човѣшки и граждански права, свободно културно самоопредѣление на народитѣ и политическо самоуправление на Македония.

Борейки се за националнитѣ права въ всичката тѣхна пълнота на народноститѣ въ Македония, В. М. Р. О. се бори, само по себе следва, и за по-голѣма социална правда, защото националното робство въ завладѣнитѣ страни се покрива съ политическото и социално робство. Когато всички класи и съсловия отъ единъ народъ се чувствуватъ потиснати, макаръ и въ различна мѣрка, тѣ биха напакостили на себе си, ако даватъ предимна на частнитѣ си интереси, преди да се доберать съ общи усилия до тѣзи елементарни права и свободи, безъ които е невъзможенъ какъвто и да е политически, икономически и културенъ напредъкъ.

За България

Що се отнася до България, Централниятъ комитетъ като заявява, че не е работа на В. М. Р. О. да се меси въ вѫтрешния й политически животъ, но че ще се бори съ всички сили и средства противъ враговетѣ й и злоупотрѣбителитѣ съ нейното име и престижъ, които и да сѫ и гдето и да се намиратъ тѣ, счита, че е време, щото всички политически партии и фактори да разбератъ, какво В. М. Р. О. е единствено компетентна да насочва своята дейность въ преследване идеала си — свободна и независима Македония. Това се налага още повече отъ обстоятелството, че най-голѣмо участие въ освободителното движение взиматъ македонскитѣ българи, поради простата причина, че тѣ сѫ най-притесненитѣ и най-многобройни въ подѣлената и поробена страна. Не само дългъ на хуманность, но и дългъ националенъ е, щото всички българи, безъ разлика на партия, да съчувствуватъ на македонското дѣло или поне въ никакъвъ случай да не му пакостятъ, заради свои партийни интереси.

Това е било, това е и днесъ становището на Централния комитетъ. Всички други манифести, декларации и пр., които се явяватъ или биха се явили отъ негово име, ангажиратъ само технитѣ съчинители и никого другиго.

Отъ Централния комитетъ на В. М. Р. О.:

Ал. Протогеровъ
Т. Александровъ.

РАЗПРОДАЖБА
На първостепенни канцеларски и рѫчни английски пишущи машини
„ИМПЕРИАЛЪ“
при най-изгодни условия.
Представитель: Велко Бабовъ.
София, ул. Мария Луиза 71.

НА РАЗНИ АДРЕСИ

За какво се грижатъ

Знаме, като подчертава възъ основа на нѣколко мними програмни различия, че то иска да живѣе въ разколъ, завършва уводната си статия съ следното заключение:

„Правителството ще трѣбва сѫщо да се замисли, не е ли време да даде възможность на крайнитѣ течения за една легална проява“.

Не само, че мисли, но правителството е повече загрижено отъ всички други по той въпросъ. Обаче, както само *Знаме* съобщава *за подвигитѣ на единъ амнистиранъ мятежникъ*, който предъ София е убилъ двама невинни селяни, грижата за една легална проява на крайнитѣ течения ще я предоставимъ на в. *Знаме*, а правителството има една по-голѣма грижа: да запази да не погине България, именно отъ „легалната“ дейность на сѫщитѣ течения, къмъ които *Знаме* проявява едно особено внимание, каквото тѣ съ нищо не сѫ заслужили.

„Отзивъ“

Това е заглавието на старъ вестникъ, който следъ малко мълчание се явява съ нова фирма. *Отзивъ* това е *Трудовъ гласъ*. Сѫщиятъ редакторъ, сѫщия езикъ. Чий органъ е? — На бившата Трудова партия, разтурена, като нелегална организация.

Прочетете тоя вестникъ и ще се убедите, че той не е нищо повече освенъ органъ на Московския интернационалъ.

Строежътъ на жилища

По прилагане на закона за жилищния строежъ

Отъ 1912 до 1918 г. включително, презъ време траенето на войнитѣ, въ целия свѣтъ съвършено спрѣ стопанския и промишления трудъ на творчество и производство. Спрѣ се и строежа на кѫщи, което предизвика на свой редъ жилищното бедствие, създаде се едно невѣроятно покачване ценитѣ на предметитѣ отъ първа необходимость, а въ това число и наемитѣ се повишиха не по силитѣ на наемателитѣ.

Това положение на нѣщата застави правителствата на всички държави да прибѣгнатъ до героични мѣрки за да облегчатъ жилищната криза и урегулиратъ отношенията между наематели и наемодатели, за която цель се създадоха специални жилищни закони, единъ палиативъ, който бѣ далечъ да задоволи еднитѣ и другитѣ. По тази причина правителствата въ централна и западна Европа създадоха особенни закони за отстранение на жилищната нужда. Парламентитѣ, както и градскитѣ общини, гласуваха голѣми кредити, създадоха се огромни фондове за интенсивно строение на цѣли села и градове-градини и още въ първитѣ години следъ войнитѣ възникнаха нови селища и градове, въ които се настаниха милиони семейства.

У насъ

Какво обаче ставаше у насъ презъ сѫщото време? Създадоха се жилищни закони съ тъй нареченитѣ жилищни комисии. А какъ тия органи изпълняваха своето назначение на всички е известно. Злото се ширѣше по всички посоки, ожесточението между наематели и наемодатели стигна до своята кулминационна точка, падоха се човѣшки жертви, но при все това ония, които трѣбваше да се замислятъ и потърсятъ изходъ отъ създалото се тежко положение нехайствуваха по единъ най-престѫпенъ начинъ. Дружеството на инженеритѣ и архитектитѣ първо прозрѣ надвисналото се жилищно бедствие, организира четенето на реферати, даваше статии по вестницитѣ и списанията и посочваше най-целесъобразния начинъ за отстранението на жилищното зло. Сѫщото вършеше и Съюза на жилищнитѣ кооперации, но никой не искаше и да чуе отъ дума . . .

Най-сетне трѣбваше да дойде 9 юни, да поематъ браздитѣ на управлението на страната хора съ високъ общественъ моралъ и редъкъ политически усетъ . . . Въ *Държавния вестникъ* биде обявенъ преди два месеца законъ за построяване на економични жилища и насърдчение на частнитѣ строежи.

Въ основитѣ на закона легнаха главно три принципа, а именно:

Масовия строежъ

1. За да може строежа на кѫщитѣ да бѫде ефтинъ, като първо условие, споредъ закона, се изисква щото той да се организира *масово*, което на техническия езикъ значи съ заблаговременно приготвенъ при най-износни цени строителенъ материалъ и при готови технически средства, да се почне въ едно и сѫщо време строежа на 400—500 и по-вече кѫщи, обстоятелство, което се намира въ пълна зависимость отъ паричнитѣ средства, които могатъ да бѫдатъ ангажирани за тая цель.

А за да се добиятъ най-низки цени на всички предмети и материали, входящи въ изграждането и направата на жилищата, като първа гаранция, че кѫщитѣ ще бѫдатъ построени на най-износни цени, се явява непремѣнното условие, щото работитѣ по тѣхната направа да бѫдатъ възложени на една строителна фирма, която да има достатъчно силна за случая финансова мощь, готовъ технически паркъ отъ машини, инструменти, уреди и пр. и да е придобила широка опитность по строежа на съвременнитѣ градове-градини и че ръководния техническа и административенъ персоналъ иматъ доказана опитность и практика въ това огромно и тъй сложно дѣло.

Целата работа по строежитѣ въ страната съсредоточена въ едни рѫце ще има за резултатъ невѣроятното поефтиняване действителната стойность на жилищата, и ограничения кредитъ, който държавата отпуска ежегодно съ законъ, ще бѫде използуванъ най-рационално, защото не е все едно да се доставятъ отъ странство петь или петдесеть вагона желѣзо, джамове и пр. и пр. При това строителя за да може да има тухлитѣ на низки цени (не повече отъ 500—600 л. хилядата), той трѣбва да си построи собствени тухларници, варници, кариери и пр., а всичко това изисква време.

За да се достигнатъ целитѣ на закона и за да се направятъ действително економични (ефтини) кѫщи налага се непремѣнното условие, щото всички кооперации въ страната да бѫдатъ обединени въ единъ съюзъ, защото, ако кооперациитѣ бѫдатъ обособени, то за организиранъ масовъ строежъ и дума не може да става, па не е само това, но и самия законъ ще бѫде нарушенъ.

Прочие, повелята на законодателя по тоя пунктъ е ясна и не търпи никакви странични и своеобразни тълкувания.

Кредита

2. За организирания масовъ строежъ на жилища държавата отпуща чрезъ Б. н. б. ежегодно по 70.000.000 лева.

Какъ тоя кредитъ ще се използува, кой ще го разходва, кой ще гарантира на строители изплащането на изразходванитѣ отъ него суми по строежи — и до сега нищо не е ясно и точно установено. Тоя въпросъ трѣбва незабавно да бѫде разрешенъ, инъкъ почването на строежитѣ става проблематично.

Боже мой, защо тъй бавно, тъй мудно действуване!

Строителния комитетъ

3. Законодательтъ, като е съзнавалъ колосалната работа, която се преследва отъ закона и целитѣ, които той си поставя, въ чл. 41. казва: „Къмъ Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве за прилагане на настоящия законъ се учредява единъ съвещателенъ строителенъ комитетъ, състоящъ се отъ председатель — началникъ на отдѣлението за социални грижи при Министерството на вътрешнитѣ работи, отъ двама представители на строителнитѣ кооперации, отъ единъ представитель на соф. гр. общинско управление и отъ единъ представитель-архитектъ отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѫтища и благоустройството“.

Отъ заглавие, което предшествува чл. 41 — „*Органи за прилагане на закона*“ — наставa, че последния трѣбва да се прилага отъ специална за тая цель узаконена инстанция, каквато е *съвещателния строителенъ комитетъ*, а понеже е нареченъ „съвещателенъ“, то респективния министъръ е свободенъ да утвърди или откаже утвърждаването на неговитѣ решения. Това обаче не ще каже, че функциитѣ на комитета се ограничаватъ само съ утвърждаването на плановетѣ за жилища (чл. 12). Напротивъ, компетенцията на казания комитетъ се простира въ пълното тълкуване и всестранното прилагане на закона, за която цель трѣбва преди всичко да се състави единъ обстоенъ правилникъ, който да опредѣли и разреши всички въпроси легнали въ основата на закона, а такива сѫ:

а) Да се уясни — какво трѣбва да се разбира подъ думитѣ „*организиранъ масовъ строежъ*“ и кѫде, въ какъвъ видъ и размѣръ да се прилага.

б) Въ зависимость отъ нуждата за жилища, да опредѣли въ кои градове въ царството може да се признае, че има жилищна нужда и въ какъвъ размѣръ,

в) Да влѣзе въ непосредствени връзки съ управителнитѣ тѣла на домостроителнитѣ кооперации, каквато е напримѣръ Съюза на сѫщитѣ и съобразно статистическитѣ данни за степеньта на жилищното бедствие, да опредѣли въ кои градове трѣбва незабавно да се почне строежа и въ какъвъ видъ и размѣръ.

г) Като има предъ видъ, че кредитътъ за строежитѣ ще се отпуска въ продължение на петь години, то съобразно нуждата на разнитѣ градове, да опредѣли презъ коя година, колко жилища ще трѣбва да се построятъ въ даденъ градъ и какъвъ кредитъ ще е потрѣбенъ за него.

д) Отъ даннитѣ, които ще има на разположение, досежно нуждата отъ жилища въ разнитѣ градове, да настои презъ общинитѣ да отпуснатъ необходимата площь за застрояване съ жилища.

е) Като има предъ видъ всички гореказани данни да опредѣли и кредита за всѣки градъ или село, като едновременно опредѣли, кой и какъ ще се гарантира на строителя изплащането на направенитѣ отъ него разходи по предприетитѣ строежи.

ж) Кредита, предназначенъ за отстранение на жилищната нужда, е твърде недостатъченъ, за да може едновременно да задоволи нуждитѣ на всички градове въ царството. Следователно въ случая се изисква една планомѣрность досежно неговото разпредѣление и разумность въ неговото използуване. По-добре би било, ако отъ тазгодишния кредитъ се помогнеше само на два, най-много на три града, дето е доказано, че жилищната криза е въ своята стихия, както е напримѣръ въ София и цѣлия 70 мил. кредитъ се даваше само на единъ, най-много на два града. Но станалото е вече станало. Напредъ!

Нуждата отъ правилникъ

Ето всички тия въпроси трѣбваше да се уяснатъ съ единъ обстоенъ правилникъ, който да обема целата материя, легнала въ основитѣ на закона, но това по необяснимо тълкуване на закона и до день днешенъ не стана.

Ясно е да се разбере, че ако казания комитетъ редовно функционираше, то мѣстата отдавна щѣха да бѫдатъ разпредѣлени между кооперациитѣ въ столицата, дългитѣ и нескончаеми съвещания въ общинския съветъ щѣха да бѫдатъ избѣгнати, и сега, къмъ средата на августъ, щѣхме вече да имаме, ако не готови жилища, то поне издигнати и покрити.

Трѣбва да се бърза

Времето лѣти, зимата иде, строителния сезонъ е къмъ своя край, а софийската община още не е раздала мѣстата. Въ закона ясно и категорично е казано: „Застроенитѣ мѣста оставатъ непокѫтнати, а незастроенитѣ, ако нуждата изисква, могатъ да бѫдатъ препарцелирани и договоритѣ имъ се считатъ невалидни“. Следователно, защо бѣха изгубени въ ненужни прения цели два месеца и кооператоритѣ се държатъ въ едно настроение, което може да се разрази въ нежелателни бури и негодувание?

Престанете да се занимавате съ дълги и нескончаеми речи, сега не е време да се упражнявате въ лиризъмъ и словоборство, защото изнемогващото гражданство е вече безсилно да понася спокойно изнемогването подъ тежестьта на жилищния гнетъ.

Още една дума — дѣлото по организирането на масовия строежъ въ цѣлата страна е дѣло сложно и трудно, и съ неговото организиране трѣбва да се всецѣло натовари съвещателния строителенъ комитетъ, както иска и законодателя, като за по-голѣма продуктивность се учреди отъ него едно постоянно присѫтствие, което да се занимава изключително съ въпроситѣ по отстраняването на жилищната нужда и препорѫчва на съответния министъръ необходимитѣ мѣроприятия. Безъ това, нека добре да се запомни, законътъ нѣма да бѫде приложенъ въ неговитѣ постановления, защото съ случайни предписания и окрѫжни това грандиозно дѣло не може да се движи и стигне до поставения му отъ закона етапъ — облекчение на жилищното бедствие.

Дано бѫдемъ разбрани!

Ив. Шишковъ.

Конгресътъ на ромѫнскитѣ есперантисти

Вниманието къмъ българитѣ

(Специална телеграма до „Прѣпорецъ“)

Арадъ, 3. августъ. — Конгресътъ на ромѫнскитѣ есперантисти се откри днесъ подъ протектората на престолонаследника князъ Каролъ. При откриването присѫтствуваха делегати на три ромѫнски министерства, седемь чужди представители и *51 български есперантисти*, както и много гости.

Българитѣ сѫ приети най-сърдечно. Председательтъ на Българското есперантско дружество, г. *Г. Актарджиевъ*, е избранъ за почетенъ председатель на конгреса.

"ДЕКЛАРАЦИЯ

на Вътрешната македонска революционна организация

Виенския манифест. Становището на централния комитет. Отношенията спрямо Съветска Русия и всички други държави.

Днес в редакцията се получи автентична декларация на Централния комитет на Вътрешната македонска революционна организация, която текстуално предаваме:

В.М.Р.О.
"Свобода или смърть"
№772
1 август 1924 г.
Македония

ДЕКЛАРАЦИЯ

В първия брой на излизащия във Виена в. "La Federation Balkanique" е напечатан един манифест, който се преписва на Централния комитет на Вътрешната македонска революционна организация. Този акт не е на Централния комитет.

ВИЕНСКИЯ МАНИФЕСТ ПАРТИЗАНСКИ

От съдържанието и формата на този манифест всеки може да види, че той е дело на екзалтирани комунисти. Острият език против правителството на България и апела към всички македонци и българи да поведат най-решителна борба против него, сякаш то е главната пречка за освобождението на Македония - също така издават партизански чувства на неговите автори.

ХАРАКТЕРА НА МАКЕДОНСКОТО ДВИЖЕНИЕ

През септември миналата година Централния комитет на В.М.Р.О. в своя декларация изложи характера на македонското освободително движение.
В нея се казва: "Революционната организация обединява всички класи на македонския народ без разлика на народност, религия, пол и политически убеждения. Четите и легалните конспиративни групи, чиято мрежа се простира върху цела Македония, са рекрутирани между населението без разлика на раса.
В него участвуват и мъжете, и жените, и момите, и децата.
В същите чети и конспиративни групи, действуват рамо до рамо граждани и селяни, българи, турци, куцовласи, гърци, гъркомани и сърбомани. И най-сетне мрежата на Революционната организация образуват и хората с консервативни идеи и тези с

демократически, социалистически, радикални и дори комунистически убеждения."

От гореказаното излиза, прочее, че Македонската р. организация не е шовинистична, но чисто национална. Нейните привърженици не са напоени с умраза, против който и да било народ. Народите не са нейни врагове. Тя се бори против потиснически правителства и техните подръжници.

Революционната организация декларира високо, че тя е абсолютно чужда на политиката на българското правителство.

Вътрешната македонска революционна организация ще продължава да следва една линия на независимо поведение; тя разчита за успеха на своята кауза върху свободолюбивото мнение на целия свят и върху всички организации и групи, които са написали на своите знамена защитата и правото за свободно самоопределение на народите. Нещо повече тя разчита на моралната и материална помощ на всички емигранти в България, Америка, Турция, Русия, Ромъния и в другите страни, без да се намесва в тяхното действие. Тя разчита най-сетне върху съдействието на всички народности, живущи в държавите, които са си поделили Македония, и които се борят за своята национална и политическа свобода.

При все това Вътрешната р. организация разчита, преди всичко на собствените си сили. Тя заявява категорично, че не ще сложи оръжието преди да постигне своята цел - пълното освобождение и единството на македонските населения, учредяването на свободна и независима Македония.

ОТНОШЕНИЯТА С ДЪРЖАВИТЕ

От 6 септември м. г., когато е издадена въпросната декларация на Централния комитет под №531, до сега не са станали промени от естество, щото Революционната организация да измени на този свой характер. А по повод на слуховете, че В.М.Р.О. в международната си политика се е определила на страната на Съветска Русия и третия интернационал и едва ли не е станала тяхно оръдие, за да се бори за селски-работнически правителства в България, Югославия или Гърция - Централния комитет в допълнение на по-раншната си декларация заявява:

Вътрешната македонска революционна организация не може да служи на никоя държава и на никоя партия, в която и да е държава. Тя разчита на помоща и съдействието на всички държави и на партиите в разните държави в борбата и против угнетителите на Македония и против враговете на македонската свобода. За тази цел тя влиза във връзки с всички големи и малки политически фактори в света. Без съмнение, Централния комитет не си прави илюзията, че ще може някога да спечели всички сили за справедливата македонска кауза, но той се стреми по възможност да направи повече доброжелателите на изнемогващото в неравна борба македонско население. Всяка помощ, от гдето и да произхожда тя, се приема, ала при непременното условие Вътрешната организация да запази пълната си самостоятелност и свобода в своите действия.

ЗА КАКВО СЕ БОРИ ОРГАНИЗАЦИЯТА

Трябва много слабо да са познати състава на В.М.Р.О., нейните традиции, нейните цели и нейните методи, за да може да си помисли някой, че тя може да служи на една партия или на една класа. В.М.Р.О. е по същество организация национална. Тя со бори за лични човешки и граждански права, свободно културно самоопределение на народите и политическо самоуправление на Македония. Борейки се за националните права във всичката тяхна пълнота на народностите в Македония, В.М.Р.О. се бори, само по себе си следва, и за по-голяма правда, защото националното робство в завладените страни се покрива с политическото и социално робство. Когато всички класи и съсловия от един народ се чувствуват потиснати, макар и в различна мярка, те биха напакостили на себе си, ако дадат преднина на частните си интереси, преди да се доберат с общи усилия до тези елементарни права и свободи, без които е невъзможен какъвто и да е политически, икономически и културен напредък.

ЗА БЪЛГАРИЯ

Що се отнася до България, Централния комитет като заявява, че не е работа на В.М.Р.О. да се меси във вътрешния и’ политически живот, но че ще се бори с всички сили и средства против враговете и’ и злоупотребителите с нейното име и престиж, които и да са и гдето и да се намират те, счита, че е време, щото всички политически партии и фактори да разберат, какво В.М.Р.О. е единствено компетентна да насочва своята дейност в преследване идеала си - свободна и независима Македония. Това се налага още повече от обстоятелството, че най-голямото участие в освободителното движение взимат македонските българи, поради простата причина, че те са най-притеснените и най-многобройни в повалената и поробена страна. Не само дълг на хуманост, но и дълг национален е, щото всички българи, без разлика на партия, да съчувстват на македонското освободително дело или поне в никакъв случай да не му пакостят, зарад свои партийни интереси.
Това е било, това е и днес становището на Централния комитет. Всички други манифести, декларации и пр., които се явяват или биха се явили от негово име, ангажират само техните съчинители и никого другиго.

От Централния комитет на В.М.Р.О.
Ал. Протогеров
Т. Александров"

Още стотици книги на дейци родени в географска област Македония може да намерите на:

www.strumski.com

……

Библиотека „Струмски"
е създадена в памет на
загиналите за Родината.

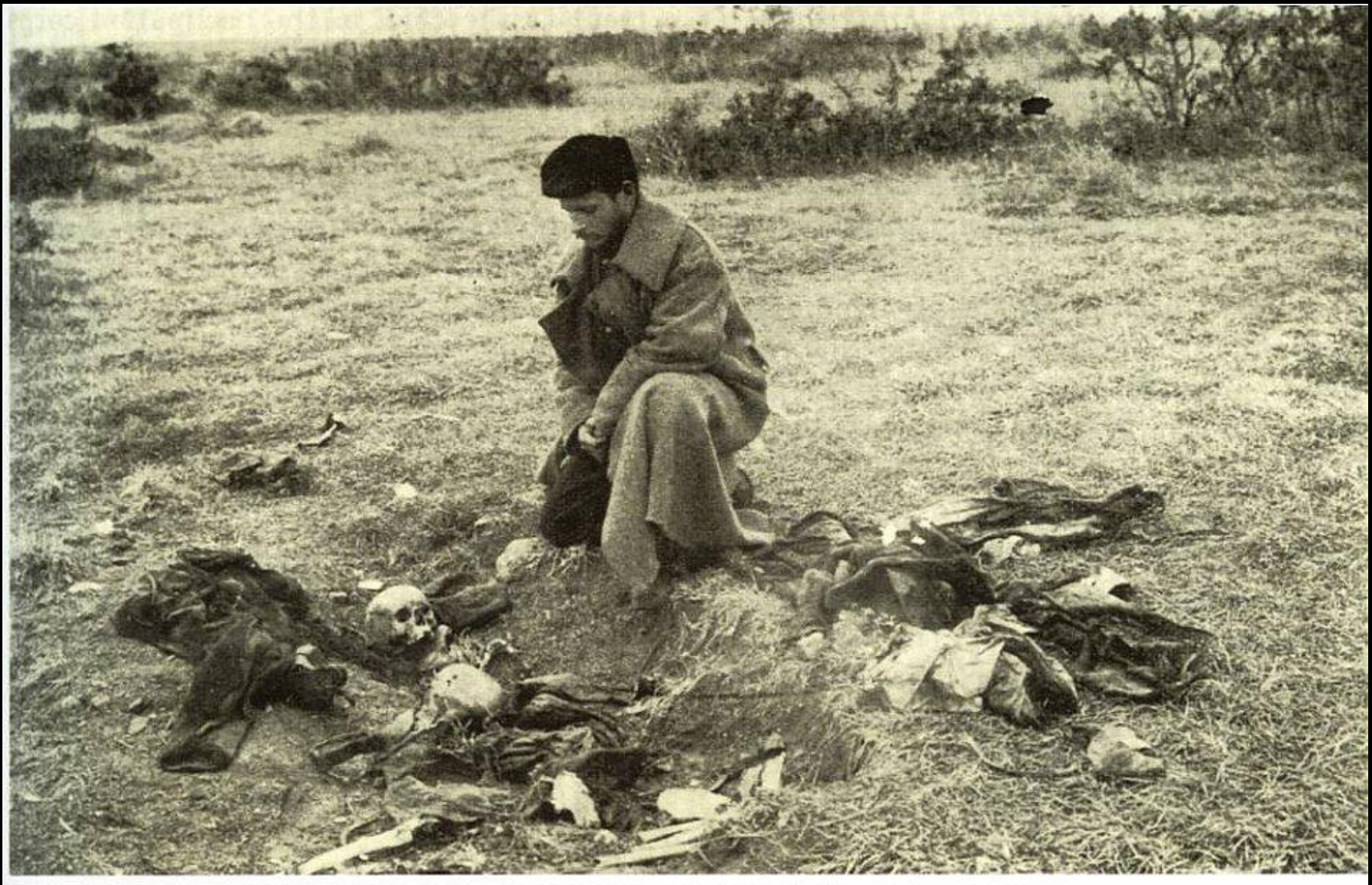

Voivode Dimiter Madjarov before the remains of two comrades in arms killed in the battle of Ferres